

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือผู้รับใช้ของบารัตที่มีค่ามากที่สุด บนพื้นฐานของศรัทธาที่ลูกๆ ใช้ ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกเพื่อทำให้บารัตกลายเป็นอาณาจักรของราม
- คำถาม:** อะไรคืองานรับใช้ทางจิตที่แท้จริงที่ลูกๆ กำลังทำอยู่เวลานี้?
- คำตอบ:** ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกๆ กำลังก่อตั้งดินแดนแห่งความสุขที่บริสุทธิ์ในวิถีที่แฝงตัว นี่คือนงานรับใช้ทางจิตของบารัตที่แท้จริงของลูก ด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกำลังปลดปล่อยทุกคนจากกรงขังของราวัน สำหรับสิ่งนี้ ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์
- เพลง:** ชีหนทางให้แก่คนตาบอดเกิด โอ้ พระเจ้า!

โอมชานติ มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างการพูดคำว่า “โอ้ พระผู้ โอ้ พระเจ้า โอ้ ดวงวิญญาณสูงสุด” และการพูดคำว่า “พ่อ” มีความนับถืออย่างมากมาในการพูดคำว่า “โอ้พระเจ้า โอ้พระผู้” ในขณะที่คำว่า “พ่อ” นั้นธรรมดาอย่างมาก มีพ่อกมากมาย แม้แต่ในการสวดมนต์ ผู้คนก็พูดว่า “พระผู้” “โอ้ พระเจ้า” เหตุใดพวกเขาจึงไม่พูดว่า “บาบา”? เหนืออื่นใด ท่านคือ พ่อสูงสุด เป็นราวกับคำว่า “พ่อ” ได้ถูกกดเก็บไว้ และคำว่า “ดวงวิญญาณสูงสุด” มีความสำคัญมากกว่า ผู้คนเรียกหา: โอ้ พระเจ้าชี้หนทางให้แก่คนตาบอดเกิด!” ดวงวิญญาณพูดว่า: “บาบา ชีหนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่พวกเราเกิด” คำว่า “พระผู้” นั้นยิ่งใหญ่มาก ในขณะที่คำว่า “พ่อ” นั้นธรรมดามาก ลูกเข้าใจว่าพ่อกมาและอธิบายแก่ลูก ในโลกวัตถุมีพ่อกมากมาย ผู้คนแม้กระทั่งเรียกหา: “ท่านคือแม่และพ่อ” คำพูดเหล่านั้นนั้นธรรมดามาก ด้วยการพูดว่า “พระเจ้า” หรือ “พระผู้” ผู้คนก็คิดว่า: อะไรล่ะที่ท่านจะทำได้? ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พ่อกได้มาแล้ว พ่อกชี้หนทางที่ง่ายตายและสูงส่งอย่างมากแก่ลูก พ่อกพูดว่า: โอ้ ลูกๆ ของพ่อ ด้วยการทำตามการกำหนดของราวันและด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ ลูกก็ถูกเผาอย่างสิ้นเชิง เวลานี้พ่อกได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกกลับบ้าน เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อกให้มา และทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อกพูดว่า: พ่อกได้มาเพื่อรับใช้ลูก ลูกๆ ทั้งหมดก็อยู่ในงานรับใช้ทางจิตของบารัตด้วยเช่นกัน ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถทำงานรับใช้นี้ได้ ลูกทำเช่นนั้นเพื่อบารัต ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการทำตามศรัทธา และลูกก็ทำให้บารัตบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน บาบูกานธีจึงนั้นก็ต้องการให้อาณาจักรของรามเกิดขึ้นด้วย เวลานี้ไม่มีมนุษย์ใดสามารถสร้างอาณาจักรของรามได้ ไม่เช่นนั้นแล้วเหตุใดพวกเขาจึงเรียกหาพระเจ้าในฐานะผู้ชำระให้บริสุทธิ์เล่า? เวลานี้ลูกๆ มีความรักอย่างมากต่อบารัต ลูกคือผู้ที่ทำงานรับใช้ที่แท้จริงของบารัตโดยเฉพาะ และของทั้งโลกโดยทั่วไป ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำให้บารัตกลายเป็นอาณาจักรของรามที่คานธีต้องการอีกครั้ง เขาคือพ่อของชาติที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวที่นั่นคือพ่อกของสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อสิ่งนี้ ในบรรดาลูกๆ บ้างก็มีความซาบซึ้งด้วยเช่นกันซึ่งต่างลำดับกันไปว่า ลูกกำลังสร้างอาณาจักรของราม ลูกคือผู้รับใช้ของรัฐบาล ลูกกำลังสร้างรัฐบาลที่สูงส่ง ลูกมีความซาบซึ้งต่อบารัต ลูกเข้าใจว่าบารัตเคยเป็นแผ่นดินที่บริสุทธิ์ในยุคทอง และเวลานี้บารัตไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังสร้างดินแดนที่บริสุทธิ์ ดินแดนแห่งความสุข ผ่านพ่อกและในสิ่งนั้นด้วยในวิถีที่แฝงตัว ลูกได้รับศรัทธาในวิถีที่แฝงตัวด้วยเช่นกัน ลูกกำลังทำสิ่งนี้เพื่อรัฐบาลของบารัต ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่สูงส่งที่สุดของบารัตด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก ผู้คนมากมายจากพรรคองเกรสเข้าคุก แต่ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะเข้าคุก ของลูกนั่นคือเรื่องทางจิต สงครามของลูกนั้นต่อต้านกิเลสทั้งห้าของราวันผู้ที่ปกครองอาณาจักรทั่วทั้งโลก นี่คือนกองทัพอของลูก ลังกานั้นเป็นเกาะเล็กๆ ในขณะที่โลกนี้คือเกาะที่ไม่มีขีดจำกัด (ลังกา) ด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อกที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกก็ปลดปล่อยทุกคนจากกรงขังของราวัน ลูกรู้ว่าถึงอย่างไรโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ก็ต่อถูกทำลาย ลูกคือชีพชัคติ ลูกๆ โกป (ผู้ชาย) ก็เป็นชีพชัคติด้วยเช่นกัน ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ของบารัตในวิถีที่แฝงตัว เมื่อลูกทำความก้าวหน้า ผู้คนจะมาเพื่อรู้อถึงสิ่งนี้ งานรับใช้ของลูกบนพื้นฐานของศรัทธานั้นเป็นทางจิต ลูกๆ นั้นแฝงตัว รัฐบาลไม่รู้วาลูกๆ บราห์มา กุมารีกำลังทำให้บารัตกลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะที่สูงส่งที่สุดด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก บารัตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ แต่เวลานี้เป็นดินแดนของความหลอกลวง เพียงพ่อกผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ มีคำกล่าววว่า “พระเจ้าคือสัจจะ” ท่านกำลังให้คำสอนที่แท้จริงแก่ลูก เพื่อที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ พ่อกพูดว่า: พ่อกได้ทำให้ลูกเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาในวงจรที่แล้วด้วย พวกเขาได้เขียนเรื่องเล่าเช่นนั้นนั้นในรามายณะ ที่พูดว่ารามได้นำกองทัพลิงไป ก่อนหน้านั้นลูกทั้งหมดเคยเป็นเหมือนลิง มันไม่ใช่ประเด็นของเพียงสีดาเดียว พ่อกอธิบายว่าท่านทำลายอาณาจักรของราวันและก่อตั้งอาณาจักรของรามอย่างไร ไม่มีเรื่องของความยาก

ลำบากใดๆ ในสิ่งนี้ ผู้คนใช้จ่ายเงินทองอย่างมากมาใช้ในการสร้างหุ่นจำลองของราวันแล้วก็เผามันทิ้ง พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย บุคคลสำคัญมากมายก็ไปและดูสิ่งนั้น ได้มีการเชื้อเชิญชาวต่างชาติให้มาและดูสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด เวลานั้นพ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด และตั้งนั้นลูกๆจึงมีความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกต่อการทำงานรับใช้ทางจิตที่แท้จริงของบาร์ต ที่เหลือของโลกนั้นกำลังทำตามการกำหนดของราวัน ในขณะที่ลูกกำลังทำตามศรัทธาของราม ไม่ว่าลูกพูดว่ารามหรือชีวาก็เป็นสิ่งเดียวกัน พระเจ้านั้นได้รับชื่อมากมาย ลูกๆ คือผู้รับใช้ที่มีค่ามากที่สุดของบาร์ต ผู้ที่กำลังทำตามศรัทธา ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เถิด ลูกรู้ว่าลูกได้รับความสุขมากมายเพียงไรในยุคทอง ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัด แม้แต่อายุขัยเฉลี่ยที่นั่นก็ยาวมาก ที่นั่นพวกเขาเป็นโยคี ในขณะที่ที่นั่นทั้งหมดนั้นคือโบคี(ผู้ที่ซ่อนแวงในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส) ที่นั่นพวกเขาบริสุทธิ์ ในขณะที่ที่นั่นพวกเขาไม่บริสุทธิ์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ศรีกฤษณะก็ถูกเรียกว่าโยคีด้วยเช่นกัน พวกเขาเรียกศรีกฤษณะว่ามหาตมะ(ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่)ด้วย แต่เขาคือมหาตมะที่แท้จริง เป็นการร้องสรรเสริญการเติมเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมของเขา ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของเขาบริสุทธิ์ ชันยาสซีนั้นถือกำเนิดกับผู้ครองเรือนด้วยกิเลส และแล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นชันยาสซี เวลานั้นพ่ออธิบายประเด็นเหล่านี้แก่ลูก ในเวลานี้ผู้คนนั้นไม่มีศีลธรรมจรรยาและไม่มีความสุข พวกเขาเคยเป็นอะไรในยุคทอง? พวกเขานั้นเคยฝึกไปในศาสนาและมีศีลธรรมจรรยา พวกเขาเคยมีทรัพย์สินสมบัติ 100% และมีความสุขเสมอ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่มีใครสามารถที่จะรู้ว่าบาร์ตนั้นได้กลายเป็นนรกจากสวรรค์ได้อย่างไร พวกเขากราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์ และสร้างวัดให้ลักษมีและนารายณ์ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พ่อเฝ้าแต่บอกลูกว่า ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้ที่มีตำแหน่งที่ดี และลูกก็สามารถอธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้แก่เบอร์ล่าได้เช่นกันว่า ลักษมีและนารายณ์ได้รับสถานภาพของพวกเขามาได้อย่างไร และพวกเขาได้ทำอะไรถึงได้มีการสร้างวัดให้แก่พวกเขา การกราบไหว้บูชาใครบางคนโดยที่ไม่รู้หน้าที่การงานของเขานั้นเป็นราวกับการกราบไหว้รูปปั้นบูชาหิน นั่นคือการกราบไหว้บูชาตุ๊กตา ผู้คนของศาสนาอื่นๆ รู้ว่าพระคริสต์ได้มาในเวลานั้นๆ และพวกเขาก็เชื่อว่าพระคริสต์จะมาอีกครั้ง ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งทางจิตอยู่ภายในอย่างใหญ่หลวง ลูกๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณควรมีความสุขนี้ ลูกเคยมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งวงจร พ่อพูดว่า: เวลานั้นกลับมาปราศจากร่าง พิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ “ฉันดวงวิญญาณนี้กำลังรับฟังพ่อ” ในสัปดาห์อื่น พวกเขาไม่เคยคิดว่าพ่อทางจิตกำลังนั่งที่นั่นและกำลังอธิบายแก่ผู้เป็นจิตวิญญาณ เป็นจิตวิญญาณที่รับฟังทุกสิ่ง ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันคือนายกรัฐมนตรี ฉันเป็นนั่นเป็นนี่ ดวงวิญญาณนั้นพูดผ่านร่างของเขาว่า เขาเป็นนายกรัฐมนตรี เวลานั้นลูกพูดว่าลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทพแห่งสวรรค์ นั่นคือดวงวิญญาณ และนี่คือร่างของฉัน ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างใหญ่หลวงที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หากลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่าและจดจำพ่อบาปทั้งหมดของลูกจะถูกปลดปล่อย ลูกคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังที่สุด ลูกทำงานนี้ในวิธีที่แฝงตัว ดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งที่แฝงตัวด้วยเช่นกันว่า ลูกคือผู้รับใช้ทางจิตของรัฐบาลนี้ ลูกกำลังทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ บาบูลิจ์ต้องการให้มีบาร์ตใหม่ในโลกใหม่เช่นกัน เขาต้องการเดลีใหม่ เวลานั้นไม่ใช่โลกใหม่ เดลีเก่านี้กำลังจะกลายเป็นสุสาน และแล้วก็จะกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า ลูกไม่สามารถเรียกเดลีเก่าว่าเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้าได้ในเวลานี้ ลูกกำลังสร้างเดลีใหม่ ดินแดนของเทวดานางฟ้าสำหรับโลกใหม่ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก ลูกไม่ควรจะลืมนึกถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นงานที่สูงส่งอย่างมากในการทำให้บาร์ตกลายเป็นดินแดนแห่งความสุขอีกครั้ง ตามแผนของละคร โลกต้องกลับมาเก่า เวลานั้นเป็นดินแดนของความทุกข์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้จัดการความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกรู้ว่าพ่อมาทุก 5000 ปีเพื่อทำให้บาร์ตที่เต็มไปด้วยความทุกข์นั้นมีความสุข ท่านให้ความสุขพร้อมกันกับความสงบ ทุกคนนั้นก็ถามด้วยเช่นกันว่าพวกเขาจะสามารถมีความสุขของจิตใจได้อย่างไร เวลานั้นความสงบสามารถมีอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ บ้านที่แสนหวานเท่านั้น มันถูกเรียกว่าดินแดนแห่งความเงียบสงบที่ซึ่งไร้เสียงหรือความทุกข์ใดๆ แม้แต่พระอาทิตย์และพระจันทร์ฯลฯ ก็ไม่อยู่ที่นั่น เวลานั้นลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดนี้ พ่อได้มาในฐานะผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้จักพ่อเลย ผู้คนเรียกใครก็ตามว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ แต่ไม่สามารถมีดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ในเวลานี้ - มีเพียงในสวรรค์เท่านั้น ดวงวิญญาณที่นั่นบริสุทธิ์ และเพราะพวกเขาบริสุทธิ์ พวกเขาจึงมีความสุขและความรุ่งเรืองมั่งคั่งเช่นกัน พวกเขาไม่มีความบริสุทธิ์เวลานี้ และดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีสิ่งใดเลย มีความนับถือต่อความบริสุทธิ์ เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ ซึ่งเหตุนี้เองผู้คนจึงก้มลงเบื้องหน้ารูปปั้นบูชาของพวกเขา ผู้ที่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ และผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นก็ไม่บริสุทธิ์ ผู้เดียวนั้นคือบาบูลิจ์ที่ไม่มีขีดจำกัดของทุกคนในโลก แม้กระทั่งนายกเทศมนตรีก็สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อเมือง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้ดำรงอยู่ที่นั่น อาณาจักรที่นั่นดำเนินไปตามกฎ ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อพูดว่า: เวลานั้นจงกลับมาบริสุทธิ์! และแล้วพวกเขาก็ถามว่า: สิ่งนี้เป็นไปได้อย่างไร? เด็กๆ จะถือกำเนิดได้อย่างไร? ประชากรโลกจะเติบโตได้อย่างไร? พวกเขาไม่ตระหนักว่าลักษมีและนารายณ์นั้นปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ ต้องอดทนต่อการ

ต่อต้านมากมาย ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในละครในวงจรที่แล้วจะช้ารอย ไม่ใช่ว่าลูกต้องยืนนิ่ง เนื่องจากละครและคิดว่าลูกจะได้รับสิ่งนั้นหากมันอยู่ในละคร ลูกจะสอบผ่านที่โรงเรียนด้วยการนั่งเฉยๆ ในวิธีนั้นหรือ? ผู้คนต้องเฝ้าแต่ทำความเข้าใจเพื่อทุกอย่าง ปราศจากการทำความเข้าใจพยายามลูกก็ไม่สามารถแม้กระทั่งได้รับน้ำ ไม่ว่าความพยายามใดก็ตามที่ลูกทำ วินาทีแล้ววินาทีเหล่านั้นเป็นไปเพื่อผลรางวัลของลูก ลูกต้องทำความเข้าใจที่ไม่มีขีดจำกัด เพื่อที่จะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้เป็นกลางคืนของบราห์มา และดังนั้นจึงเป็นกลางคืนของบราห์มินด้วยเช่นกัน แล้วก็เป็นกลางวันของบราห์มิน ลูกเคยศึกษาสิ่งนี้ในคัมภีร์ แต่ลูกไม่ได้เข้าใจสิ่งใด บาบานี้ตัวท่านเองเคยถ่ายทอดรามาณะและภควัต ฯลฯ ท่านเคยนั่งราวกับบัณฑิต เวลานี้ลูกเข้าใจว่านั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกออกจากความรู้ พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดได้กลับมาน่าเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นทวาราคะ ศรัทธาเองก็ถูกเรียกว่า “ผู้ที่น่าเกลียดและผู้ที่สวยงาม” ด้วยเช่นกัน ผู้กราบไหว้บูชาคือผู้ที่มีศรัทธาที่มั่งคั่ง มีการกราบไหว้บูชาปีศาจชั่วร้ายอย่างมาก การกราบไหว้บูชาว่างของบางคนหมายถึงการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุทั้งห้า นั่นเรียกว่าการกราบไหว้บูชาที่มีสิ่งเจือปน แรกเริ่มความเลื่อมใสศรัทธานั้นไม่มีอะไรเจือปน มีการกราบไหว้บูชาซึ่งผู้เดียวเท่านั้น เพียงแค่มองดูสิ่งต่างๆ ที่ผู้คนกราบไหว้บูชาเวลานี้ พ่อแสดงความมหัสจรรย์มากมายและท่านก็อธิบายความรู้ที่แก่ลูกด้วยเช่นกัน ท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้จากหนาม นั่นเรียกว่าสวนดอกไม้ มียามรักษาการณ์ชาวปาทานผู้ที่อาศัยอยู่ในกาฬารจี เขามักจะเข้ามา เขาพูดว่า: ฉันได้ไปสวรรค์และคุณ(พระเจ้า)ได้ให้ดอกไม้แก่ฉัน เขามีประสบการณ์ของความสุขสันต์อย่างใหญ่หลวง เป็นความมหัสจรรย์ ผู้คนพูดถึงความมหัสจรรย์ทั้งเจ็ดของโลก อันที่จริงสวรรค์คือความมหัสจรรย์ของโลก ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกได้รับความรู้ชั้นหนึ่งเช่นนั้น และดังนั้นลูกจึงควรจะมีสุขอย่างมาก บัพดาดาคือผู้ที่สูงสุดแต่กระนั้นท่านก็คงอยู่อย่างเรียบง่ายมาก เมื่อพวกเขาร้องเพลงว่าท่านนั้นไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนง นั่นก็เป็นเพลงยกย่องสรรเสริญของพ่อ พ่อต้องมาเพื่อรับใช้ลูก พ่อจะรับใช้ลูกๆ ของเขาเสมอ ให้ทรัพย์สมบัติและความรุ่งเรืองมั่งคั่งแก่พวกเขา และแล้วเขาก็ไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ เขาให้ลูกๆ ของเขานั่งบนศีรษะของเขา ลูกๆ ได้กลายเป็นนายของโลก ลูกจะไปยังบ้านที่แสนหวานของลูก และแล้วก็ลงมาและประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรที่แสนหวานของลูก พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้รับอาณาจักร เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนที่แท้จริง ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีสุขอย่างมากแต่มาาก็ทำให้ลูกลึ้ม ลูกไม่ควรจะลึ้มบัพดาดาที่แสนจะยิ่งใหญ่เช่นนั้น มีความซาบซึ้งอย่างมากในการได้รับทรัพย์สมบัติของปู่ ลูกได้พบชีพบบาบแล้ว เป็นทรัพย์สมบัติของท่าน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องขจัดร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจทั้งหมด พวกเขาร้องเพลง: ฉันนั้นปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรม มีองค์การที่ชื่อว่า “สถาบันของผู้ที่ปราศจากคุณธรรม” ด้วยเช่นกัน เวลานี้ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น การอยู่อย่างปราศจากคุณธรรมหมายถึงการไม่มีคุณธรรม แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งนั้น พ่อพูดว่าลูกๆ เพียงแต่ต้องอธิบายหนึ่งสิ่งเท่านั้น จงพูดว่า: “เราอยู่ในงานรับใช้ของบารัต เรากำลังทำตามศรัทธาของผู้เดียวผู้ที่เป็นบาบู้ของทั้งหมด เหตุนี้เองศรัทธาภควัตคือตาจึงเป็นที่จดจำ” อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์ต่อกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่บัพดาดาผู้ที่สูงส่งนั้นเรียบง่าย ดังนั้นลูกต้องเรียบง่ายอย่างมาก ปราศจากตัวตน และปราศจากความหลงทะนงตนในวิธีเดียวกัน ไตร่ตรองความรู้ชั้นหนึ่งนี้ที่ลูกได้รับจากพ่อ
2. เพื่อที่จะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในละครนี้ที่ช้ารอยเหมือนเดิมทุกประการ จงทำความเข้าใจที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าได้หยุดการทำความเข้าใจ หรือทั้งทุกอย่างไว้กับละคร อย่างแน่นอนที่ลูกต้องทำความเข้าใจเพื่อผลรางวัลของลูก

พร: ขอให้ลูกสร้างบรรยากาศที่มีพลังด้วยความพยายามทางจิตวิญญาณของลูกเพื่อการมีรูปที่เป็นเทวดานางฟ้า และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน วิธีที่จะทำให้บรรยากาศทรงพลัง คือการทำความเข้าใจทางจิตด้วยรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก ให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะไม่ว่าลูกจะทำความเพียรทางจิตอย่างไร ลูกก็ต้องให้ความใส่ใจกับสิ่งนั้น ดังนั้นการทำความเพียรทางจิตในรูปที่ละเอียดอ่อน หมายความว่า ลูกต้องทำทาบาเซียของการให้

ความใส่ใจซ้ำแล้วซ้ำเล่า ดังนั้นรักษาพรของการเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนไว้ในสำนักของคุณ และ
ทำทาบาศีของการทำให้บรรยากาศทรงพลัง ไม่ว่าใครก็ตามที่มาอยู่เบื้องหน้าคุณก็จะไปอยู่เหนือสิ่งใดๆ
ทางกายภาพ และเรื่องที่ได้รับสรรหามาทั้งหมด

คติพจน์: เพื่อที่จะเปิดเผยพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ จงเพิ่มพลังของการจดจ่อเป็นสมาธิของคุณ

***** โอม ชานติ *****

ด้วยจิตใจที่เต็มไปด้วยพลังของคุณ จงทำงานรับใช้ของการให้สะกาศ

เช่นที่คุณกำหนดตารางเวลาสำหรับกิจกรรมทางกายภาพของคุณตามโปรแกรมในแต่ละวัน ในทำนองเดียวกัน กำหนด
โปรแกรมที่จะมีสภาพที่ทรงพลังของจิตใจของคุณด้วยเช่นกัน ยิ่งคุณทำให้จิตใจไม่ว่างเว้นในการมีความคิดที่ทรงพลังมาก
ขึ้นเพียงใด จิตใจของคุณก็จะมีเวลาที่จะรู้สึกสับสนน้อยลงมากตามนั้น การมีจิตใจที่เตรียมไว้แล้วอย่างสม่ำเสมอหมายถึง
การอยู่อย่างจดจ่อเป็นสมาธิ และดังนั้นกระแสจิตที่ดีของคุณจะกระจายออกไปในทุกหนแห่งโดยอัตโนมัติ และงานรับใช้ก็
จะเกิดขึ้น